

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА, МЕЂУНАРОДНЕ ИЛЕГАЛНЕ ТРГОВИНЕ ДРОГАМА И МЕЂУНАРОДНОГ ТЕРОРИЗМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И САВЕТА МИНИСТАРА РЕПУБЛИКЕ АЛБАНИЈЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о сарадњи у борби против организованог криминала, међународне илегалне трговине дрогама и међународног тероризма између Владе Републике Србије и Савета министара Републике Албаније који је потписан у Београду, 11. марта 2010. године, у оригиналу на српском, албанском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о сарадњи у борби против организованог криминала, међународне илегалне трговине дрогама и међународног тероризма између Владе Републике Србије и Савета министара Републике Албаније, у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА, МЕЂУНАРОДНЕ ИЛЕГАЛНЕ ТРГОВИНЕ ДРОГАМА И МЕЂУНАРОДНОГ ТЕРОРИЗМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И САВЕТА МИНИСТРА РЕПУБЛИКЕ АЛБАНИЈЕ

Влада Републике Србије, коју заступа министар унутрашњих послова Републике Србије, и

Савет министара Републике Албаније, који заступа министар унутрашњих послова Републике Албаније

(у даљем тексту: уговорне стране),

- у настојању да допринесу развоју узајамних односа,
- уверене да је сарадња у борби против међународног криминала од значаја за обе земље,
- забринуте због опасности од ширења илегалне трговине дрогама и психотропним супстанцама, и других облика међународног криминала који угрожава безбедност и друге виталне интересе обе земље,
- у жељи да се координирају активности у борби против међународног организованог криминала и илегалних миграција, и полазећи од

Резолуције Генералне скупштине УН 45/123 од 14. децембра 1990. године, која се односи на међународну сарадњу у борби против организованог криминала, као и Јединствене конвенције о опојним дрогама од 30. марта 1961. године, измењене Протоколом од 25. марта 1972. године, Конвенције о психотропним супстанцама од 21. фебруара 1971. године и Конвенције против незаконитог промета опојних дрога и психотропних супстанци од 20. децембра 1988. године,

споразумеле су се следеће:

Члан 1.

Области и циљ сарадње

- (1) Уговорне стране се обавезују да ће, у складу са својим националним законодавством, сарађивати и пружати службену помоћ у одбрани од опасности које прете јавном реду и безбедности, као и у спречавању и расветљавању кривичних дела. Ова сарадња нарочито обухвата следеће области:
 1. илегално узгајање, илегалну производњу, увоз, извоз, илегални транспорт и трговину опојним средствима, психотропним супстанцама и прекурсорима;
 2. међународни тероризам;
 3. друге облике међународног организованог криминала, укључујући трговину људима, илегалне миграције, привредни криминал и прање новца.
- (2) Уговорне стране ће помагати једна другој у потрази за лицима и предметима, у складу са својим националним законодавством.

Члан 2.

Облици сарадње

- (1) Сарадња уговорних страна, у смислу овог споразума, остварује се у складу са одговарајућим националним прописима, и нарочито обухвата:
 1. међусобно извештавање о околностима и чињеницама чије познавање може да допринесе одбрани од опасности које прете јавном реду и безбедности, као и спречавању вршења и кажњавању за извршена кривична дела, с тим да подаци о лицу смеју бити достављени само уколико су неопходни ради одбране од поменутих опасности, као и расветљавања поменутих кривичних дела;
 2. размену искустава у примени правних прописа, размену искустава у превенцији криминалитета, као и размену искустава о примени метода, средстава и поступака из области криминалистичке технике;
 3. размену искустава стручњака за поједине области криминала и одржавање састанака стручњака;
 4. спровођење усаглашених полицијских мера уговорних страна на територијама њихових држава, ради одбране од опасности које прете јавном реду и безбедности, као и ради спречавања вршења кривичних дела и успешног расветљавања извршених кривичних дела;
 5. узајамно пружање помоћи у борби против илегалних миграција, посебно у случајевима који се односе на држављане држава уговорних страна, као и стварање неопходних правних и организационих оквира за такво пружање помоћи.
- (2) Уговорне стране пружаће помоћ једна другој по замолници.
- (3) Свака уговорна страна ће, у складу са својим националним прописима, саопштити другој уговорној страни информације из става (1) тач. 1. и 2. овог члана и без замолнице, када постоје конкретне индиције за то да је њихово познавање неопходно другој уговорној страни ради отклањања опасности по њен јавни ред и безбедност или за спречавање извршења и расветљавање кривичних дела.

Уговорне стране пружају једна другој помоћ, поготово када се на територији државе једне од уговорних страна врши или припрема извршење кривичног дела и када постоје информације да постоји веза са територијом државе друге уговорне стране.

Члан 3.

Надлежни органи

- (1) Уговорне стране ће обавестити једна другу који надлежни органи су, у складу са националним законодавством, надлежни за остваривање сарадње предвиђене овим споразумом. Такође се обавезују да ће другу уговорну страну, у примереном року, обавестити о евентуалним променама насталим у називу или надлежности органа који остварују сарадњу предвиђену овим споразумом.
- (2) Размена информација између уговорних страна у оквиру Међународне криминалистичко-полицијске организације – Интерпол-а, може се употпунити директним контактом између надлежних служби.

- (3) Сарадња између уговорних страна може да се остварује и преко официра за везу. Официр за везу обавља информативне и саветодавне делатности, и не располаже полицијским овлашћењима. Задаци официра за везу одређују се од стране надлежних органа, а у складу са националним законодавством.

Члан 4.

Заштита података

- (1) Узајамно прослеђивање података о лицима које се врши између уговорних страна, врши се на основу упућених захтева и у складу са следећим принципима, који имају идентичну примену код аутоматски и мануелно обрађених података:
1. Прослеђени подаци не могу се без сагласности органа који их је проследио користити у друге сврхе, осим оних због којих су прослеђени;
 2. Прослеђени подаци морају се избрисати, односно исправити ако:
 - а) се испостави да су нетачни,
 - б) орган који прослеђује податке, обавести да се до прослеђених података дошло противправно, или да су ти подаци прослеђени супротно закону,
 - в) подаци више нису потребни за испуњење службеног задатка који је био неопходан за прослеђивање, осим ако постоји изричито овлашћење да се прослеђени подаци могу употребити у друге сврхе;
 3. У случају захтева надлежног органа који доставља податке другој уговорној страни, орган који прима податке даје обавештење о свакој употреби примљених података.
- (2) Уговорне стране ће се међусобно обавештавати о свим околностима које су од значаја за обезбеђивање тачности и ажурности личних података.
- (3) Орган који доставља податке, као и прималац, у обавези је да предају, пријем и уништавање података заведе у протокол. У протокол се заводи разлог достављања, садржај, орган који доставља податке и прималац, време достављања података као и време њиховог уништења. Достављање путем Online- поступка се уз аутоматску подршку заводи у протокол. Евиденције у протоколу се чувају најмање три године. Подаци из протокола се искључиво могу користити ради контроле, да ли су важећи законски прописи који се односе на заштиту података испоштовани.
- (4) Свако лице има право да, при доказивању свог идентитета, од одговорне службе која је задужена за обраду података добије на свој захтев, и без неоснованог одлагања, обавештење о подацима који су о њему достављени или обрађени у оквиру споразума, као и обавештење о њиховом пореклу, предвиђеној сврси употребе и правном основу, као и право на исправку нетачних података и брисање на недозвољен начин употребљених података. Појединости поступка за спровођење ових права се усклађују са националним законодавством уговорне стране код које се та права остварују. Уговорне стране при томе гарантују најмање онај ниво заштите који произлази из Конвенције Савета Европе бр.108 о заштити појединца код аутоматске обраде личних података. У случају захтева за остваривањем ових права, орган који располаже подацима даје органу који је исте проследио могућност да заузме став, пре доношења одлуке о захтеву.

- (5) Служба која прима податке у обавези је да прослеђене податке о лицу ефикасно заштити од случајног или неовлашћеног уништавања, случајног губитка, неовлашћене или случајне измене или даљег прослеђивања, неовлашћеног приступа или неовлашћеног објављивања.
- (6) Уговорне стране гарантују да се лице у случају повреде његових права на заштиту личних података може жалбом обратити суду или неком другом независном органу ради остваривања права на евентуалну накнаду штете.

Члан 5.

Тајност

- (1) Подаци прослеђени у циљу спровођења одредаба овог споразума, подлежу правилима о чувању службене тајне. Уговорна страна која, у складу са одредбама овог споразума, прима податке, дужна је да обезбеди за те податке исти ниво заштите и тајности, као што је обезбедила уговорна страна која прослеђује те податке.

Члан 6.

Консултације

У случају потребе, руководиоци надлежних органа уговорних страна које су потписници овог споразума, овлашћени су да обављају консултације у циљу разматрања средстава и начина за ефикасну примену овог споразума, као и могућих мера за даљи развој и побољшање сарадње.

Члан 7.

Регулисање изузетака

- (1) Ако једна од уговорних страна сматра да би испуњење захтева из замолнице или друга врста сарадње могла да представља угрожавање њеног суверенитета, безбедности или других интереса државе, или ако би се тиме кршила основна начела правног поретка те уговорне стране, уговорна страна може да у потпуности или делимично одбије поступање по замолници или то поступање учини зависним од испуњења одређених услова.
- (2) У сваком појединачном случају, уговорна страна која је упутила замолницу, мора бити обавештена о одлуци која се односи на поступање по тој замолници.

Члан 8.

Однос према другим обавезама

Одредбе овог споразума не утичу на испуњавање обавеза из раније или касније потписаних међународних споразума који су закључени од стране уговорних страна овог споразума.

Члан 9.

Ступање на снагу и отказ

- (1) Овај споразум ступа на снагу првог дана другог месеца од дана када се уговорне стране међусобно обавесте о томе да су испуњени услови које за

ступање на снагу овог споразума предвиђају национални прописи уговорних страна.

- (2) Уговорне стране закључују овај споразум на неодређено време. Споразум се може у свако време мењати и допуњавати, ако се о томе постигне сагласност између уговорних страна.
- (3) Уговорне стране могу отказати споразум дипломатским путем. Отказ ступа на снагу шест месеци по пријему дипломатске ноте упућене од друге уговорне стране.

Сачињено у Београду, дана 11. марта 2010. године, у два истоветна примерка на српском, албанском и енглеском језику, при чему се сви текстови сматрају подједнако веродостојним.

У случају размимоилажења у тумачењу овог споразума, текст на енглеском језику има предност.

За Владу Републике Србије

За Савет министара Републике Албаније

Ивица Дачић, с.р.

Иљир Мета, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.